

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 11 Iulie st. v.

S'au supărat „suveranii“ noștri!

Să nu fim rău înțeleși. Ne folosim de termenul „suverani“ în sens impropriu și nu înțelegem capete încoronate. Înțelegem pe aceia, care au poftele și aspirațiunile unor suverani. Avem adevărat în vedere acea reprezentanță a grandomaniei din statul unguresc, care ține că ea de aceea există pe lumea aceasta, ca toate să meargă numai după cheful și placul ei; ca tot ce-i vîd ochii și-i poftesce inima să fie numai pentru dînsa, să fie numai al ei.

Grandomanii acestia cu alure de „suveranitate“, oameni nesăturați cum sînt, îndată-ce nu li se face ceva pe voia și după placul lor, sînt cutezători fără margini. Ei, cari au confiscat Ungaria numai pentru sine, au început acum a se supăra și încă supărare nespūsă și pentru lucruri, ce, după aședămintele țerii, făcute de ei, nici nu-i privesc.

Căci ce s'a întîmplat?

Un general, încărcat de onoruri din partea adevăratului seu suveran, a eșit din serviciu și a intrat în statul de odihnă după un serviciu de 44 ani. Alt general fû promovât. Va să zică, două schimbări de două persoane în armata comună, eată tot ce s'a întîmplat, eată tot ce a produs vîful alarmător încât 'ți-se pare, că are să se sfîrșească lumea.

S'au supărat dar' și s'au supărat nespūs „suveranii“ noștri pentru un lucru, care, privit lucrul mai deaproape, nici nu-i privesc.

Așadar' care e pretextul supărării? Închipuirea, că după-ce schimbările în armată s'au făcut nu după pofa „suveranilor“, constituțiunea țerii este amenințată.

Dar' aida de, să zicem și noi ca ei, că constituțiunea ar fi amenințată. Să facem abstracțiune dela aceea, dacă constituțiunea, așa după-cum ni-o servesc „suveranii“ noștri, este folositoare și pentru noi sau este asupritoare. Oare nu ne

mai rămîne loc și causă destulă să ne întrebăm, că cu limbagiul ce-l desvoaltă presa maghiară se solvează constituțiunea amenințată?

Cetitorii noștri cunosc limbagiul presei maghiare din incidentul amintit, care se vede din toate, că nu e după placul „suveranilor“ noștri. Este acesta limbagiul, care se potrivește în gura și în condeiul acelora ce ne asurdesc urechile, că trăiesc în constituționalism de o mie de ani? Unde am ajuns, când autografele Monarhului sînt trase în forul diaristice și înzestrate cu epitul de „famos“?

Am înțelege ceea-ce încă se zice, că are să se facă: interpelațiuni în parlament, discursuri energice, însă nu putem pricepe conceptele „constituționalilor“ maghiari, cari îndată-ce nu li se întîmplă ceva pe voie, se întrec cu Starcevici în expresiuni, cu acel Starcevici, pe care tot ei îl condamnă pentru nemoderațiune.

Ca în tragicul supărării „suveranilor“ noștri comicul să nu lipsească a trebuit să se anunțe și demonstrațiunile. Însă de altă parte, ca comicul să fie deservit, demonstrațiunile din lipsa de personal s'au amînat. Studenții universitari lipsesc din capitală. Ei sînt personalul cel apt pentru inscenarea demonstrațiunilor. Causă destulă dar', ca publicul mic și mare să mai aibă paciență, până se va aduna personalul trebuincios pentru revanșarea constituționalismului „amenințat“. Și așa amînarea nu e decât până în luna lui Septemvrie, anul curent. Și atîta poate aștepta ori-și-ce amator de scandaluri „constituționale“.

Noi am crede, că, vorbă scurtă, experiențele de douăzeci de ani cu sarcinile aproape insuportabile aruncate pe umerii contribuabililor de toată mîna; în capabilitatea de a face țeara productivă, ca să fie în stare de a purta sarcinile; rîsfățăturile în calificatele cu impunerea limbii, cu desconsiderarea legii de naționalități și în cele din urmă acum și cutezanța cu familia domitoare și cu actele Monarhului, ar fi mo-

tive destule, de a se face odată sfîrșit unei stări de lucruri, care numai ruinează, dar' nu edifică patria.

Principiul de egalitate în drepturi se devină realitate pentru toți cetățenii cîți poartă sarcinile statului. Atunci desigur vor înceta și supărările „suveranilor“ de astăzi, totodată însă, ceea-ce e cu mult mai important, vor înceta și impietările și nemulțumirile a două milioane de cetățeni liniștiți și iubitori, nu de putere, ci de progres.

Correspondența din Viena.

Viena, 21 Iulie n. 1886.

Miscarea ce vi-am semnalat-o aduce tot nouă simptome la lumină. Când generalul Janski în capul ofițerilor garnisoanei din Budapesta puse o coroană pe mormîntul generalului Hentzi, care căduse la anul 1848, atunci șeful cabinetului unguresc dl de Tisza declară în cameră, că demonstrațiunea aceasta fû „incorectă și fără de tact“, și că autoritatea supremă militară e de opiniunea sa.

Care fû însă autoritatea militară supremă, care împărțășia în modul acesta opiniunea lui Tisza? Acesta era supremul comandant al Ungariei, generalul Edelsheim-Gyulai, a cărui pozițiune părea tare și neclintită, și care se găsese încă în plină putere a anilor.

Cu toate aceste generalul Edelsheim-Gyulai e pensionat și în locul lui fû chemat, nu un Ungur, ci generalul Croat contele Pejacevich. În același timp generalul Janski, care până acum funcționa ca general de brigadă în Pesta, fû numit general de diviziune în Boemia.

Dar' generalul Pejacevich nu e numai un Croat, ci în același timp și un martir al anului 1866, căci un obuz prusian fû care în bătaia dela Königgrätz îi smulse brațul drept. Catastrofa anului 1866 e leagănul acelei politici, care a sugrumat pe bătrîna Austrie și a predat-o slabă influenței Prusiei, și de aceea se va resimți și în Berlin, că demnitatea supremă militară în Ungaria fû încredințată unui general, care e un martir al anului 1866 și care în bătaia dela Königgrätz fû stropiat de un obuz prusian.

În Pesta făcî efectul unui trăsnet pensionarea generalului Edelsheim-Gyulai.

Se cunoaște ca o dovadă fără ecuirocitate, că și pozițiunea ministrul-president Tisza e clătinată și că elementele antidualistice au că-

păt în cercurile competente ale guvernului o putere, la care nici se aștepta cineva.

Crescerea aceasta a elementelor antidualistice dovedește, că consecuențele catastrofei din 1866 încetul cu încetul se paralizază. Începură deja să se îngrijească în Berlin, că nu cumva Austria ca și Rusia ar pute să scape de îmbrățișările politice lui Bismarck.

Jurnalul berlinez „Post“ spune un roman întreg asupra preparațiunilor militare întreprinse decătră Rusia cu Polonia și Volhinia, „prin care“ — după jurnalul berlinez — „Rusia câștigă în imediata apropiere a fruntăriei Austriei un punct de închidere pentru linia de combinațiune din Rusia-de-Sud spre provinciile Vistulei.“ Prin această scire vreau să umplă cu griji pe Austria în contra Rusiei și să o angajeze la perseverență fidelă în alianța sa cu Prusia. În același timp se colportează opiniunea de un alt jurnal berlinez devotat biroului de presă al d-lui Bismarck „că lordul Salisbury va încerca să aducă la cale eară o apropiere intimă a Engliterei cu Germania și Austria și să le deterneze dela Rusia, dară că Rusia abia va abandona perfecta înțelegere cu puterile centrale, căci are dintr'însa avantagie extraordinară.“

Acest *ballon d'essai* are eară scopul de a spăria pe Rusia cu eventualitatea, că e în puterea lui Bismarck de braț cu Austria să deie în laghărul englez inimic Rusiei.

Dară centrul gravității și al situațiunii europene se află de tot în altă parte, și principele Bismarck ar fi foarte rău informat, dacă n'ar ști-o.

O și scie, dar' își dă numai aparența de a nu cunoaște adevăratul călcăiu al lui Achile al pozițiunii sale. — Pe cât se consumă în Franția uvrăgiul consolidării și în Austria ajung la suprafață elementele acele antidualistice, care țin tare la idea veche de stat și care nu vrea să lase ca monarhia, afară din centrul Europei, să fie aruncată de Bismarck în Orient pe căile altora: pe atît dispar condițiunile hegemoniei prusiane. Nici Germania nu e încă de tot borosoficată.

Cu un mare sgomot jurnalistic Germanii din Germania au fundat aicia o societate sub numele de „Niederwald“. Ambasadorul german se puse în frunte ca protector oficial al acestor societăți.

Acuma s'au separat Bavarezii și acei care trăesc aici s'au întrunit ieri spre a funda o specială „societate de Bavarezi“.

Natura lucrurilor nu poate fi violentată. Mîna cea mai tare nu poate aceasta și totuși dacă o încearcă, atunci restă o mîna și mai tare, care îi arată bariera.

Foiața „Tribunei“.

Doine populare

culese de

Ioan Munteanu,

învățător în Bucium-șeasa.

V.

Doamne adă tîrgul lung,
Să-mi cumpăr un mînz porumb,
Pintenele pe la picioare,
Buiestraf în fuga mare,
Cine m'a vedea călare,
De frică să-mi dea parale.

VI.

Fă-mă Doamne ce me-i face,
Fă-mă coajă de răchită,
Ca să-mi pun gura la flintă,
Să-mi pun flinta la spinare,
Să mă trag pe Olt la vale,
Să mai capăt la parale,
Să mai stau pe la strîmtori,
În cale la negustori,
Să mai stau pe la potece,
În cale la trei neveste,
Cine are ochi și minte,
Vede că nu-mi sînt urite.

VII.

Frunză verde măgheran,
N'ați vedut pe Ion Dăian,
Pe hoțul de căpitan,
Ce umblă din stîna 'n stîna,

Cu cocoana lui de mîna,
De cearcă brînză de bună;
Și umblă din stîni în stîni,
De cearcă cașii de buni.
Două fete spală lîna,
Ear' Dăian le ia de mîna,
Mumă-sa din graiu grăia,
Astfel lui îi cuvînta:
Măi Ioane, măi Dăiene,
Las-te tu de hoție,
Și te-apucă de moșie.
Dar' Dăian din graiu grăia:
Maică, măicuța mea,
Nu-ți poți tu gura ține,
Până-i frunza verde 'n vie,
Eu nu mă las de hoție.

Pe min' trebuie să mă ție
Domnii dela poliție.
Frunză verde ruptă 'n laț,
Cu banii dela procați,
Cari-i trag de pe săraci,
Eu mă cumpenesc să-i iau
Și săracilor să-i dau.

VIII.

Auți, maică, latră câinii,
Latră câinii, că vin junii,
Latră doi, că vin la noi,
Latră trei, că vin aci;
Să-i chemăm, măicuță, 'n casă
Și să-i punem după masă,
Să le dăm și de mîncare,
Doar' m'or cere oare-care;

Să le dăm și beutură,
Ca să nu mă caute 'n gură,
Că din sus măsese nu-s,
Și din jos dinții 'i-am scos,
Că de cându-s fată mare,
Nime grijea nu 'mi-o are.
Mă uitai într'o fîntînă,
Mă vedui fată bătrînă,
Mă uitai într'o oglindă,
Mă vedui, de-mi fuse frică,
Mă vedui toată pătată,
Și trăsei cu ea de vatră.

IX.

Am o mîndră și-un inel,
Și-o drăguță 'n Crăciunel,
Am o lume și-o verigă
Și-o drăguță 'n Șeica-mică.
Măndra mea din Șura-mare,
Duce badei de mîncare.
Când eram pe paroste,
Noi vorbiam de dragoste,
Dragostea noastră cea mare,
Eu vedeam, că trece tare,
Dragostea noastră deodată,
Eu vedeam c'acuși se gată.

X.

Bată-mi-te focul minte,
Dacă n'ai fost mai nainte,
Dar' acum poți ca să fii,
Căci mie nu-mi mai trebui.
Cresceți flori și înfloriți,
Că mie nu-mi trebuți,

Cresceți flori cât gardurile.
Și-astupați pîrlazurile.

XI.

Murșule, partoșule,
Săca-ți-ar isvoarele,
Să trec cu picioarele,
Că nu-i luntre, nici nu-i punte,
Să mă due la mîndra 'n curte,
Să-i ajut eu la cernut,
Doar' mă lasă s'o sărut.

XII.

Mărita-m'as să-mi leg capul,
Frică-mi-e c'oiu de dracul,
Eacă capul 'l-am legat,
Și de dracul n'am mai dat.
Ah! mărita-m'as odată,
Îmi trebe cojoc și ladă,
Vinde, mamă, pe „Mozoc“, *)
Și eu mă mărit de loc,
Vinde, mamă, pe Gonău *)
Și mă mărit când vreau eu.

XIII.

Căți voinici în lumea mare,
Toți au vicleană purtare,
De s'ar jura cât de tare,
Creșemînt nici unul n'are;
Că cu vorba te tot poartă
Arătînd dragoste moartă,
De loc cum pleacă pe poartă,
Rămîi cercel fără toartă,

*) Mozoc și Gonău, așa numesc unii păstori cîinii lor dela turmă.

Revista politică.

Sibiu, 11 Iulie st. v.

Față cu comunicările publicate în deosebite jurnale, „Budapester Correspondenz“ împărtășește, că conferința vamală austro-ungară se va întruni spre o consultare numai în a doua jumătate a lunii lui August, ear' despre un proiect pentru ridicarea vămii pe cafea nici vorbă nu poate să fie. Atâta însă stă mai presus de orice în doială, că guvernul unguresc nu se va învoi sub nici o condițiune la o vamă de 2 fl. pe petrolu brut.

„Politische Correspondenz“ din Viena primesce din Budapesta asigurarea, că ministrul-preșident Tisza de prezent nu-și va întrerupe starea lui la țeară, ci va sosi la Budapesta numai în 31 l. c., unde va rămâne până la mijlocul lui August, spre a pleca apoi la Ostende. Scirea ce s'a răspândit prin unele foi, că în urma schimbărilor personale în armată, ministrul-preșident se va duce dela Geszt la Budapesta și de aci apoi la Viena, e lipsită de orice adevăr și toate combinațiunile, ce se leagă de o călătorie a d-lui Tisza, sînt scornituri.

Articolul, în care „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ vorbește de obicei în tot anul despre sosirea împăratului Wilhelm în Gastein, de astădată e în câteva nuanțe de importanță mai caldă, ca de altădată. Articolul accentuează, că zidul geografic de despărțire al imperiilor vecine nu e păzit de bănueli și disgrație ci are drept păzitor încrederea și prietenia. Articolul ține, că întâlnirea monarhilor e constatarea unei durabile înțelegeri pe basa încrederii împrumutate și a intereselor comune. Această întâlnire demonștră lumii convingerea despre firmitatea acestei alianțe atât de importantă pentru menținerea păcii.

Cu privire la starea de înămolire, la care a ajuns regularea graniței ruso-afgane, 'i-se serie diarului „Şems“ din Balk de lîngă Amu-Darja, că drumul dela orașul Angiui (până unde a ajuns deja comisiunea cu regularea graniței) spre Gogea-Salah lîngă Amu-Darja trece prin pustia Kara-Aliali, care se ține încă de Merv, dar' care intră cu partea ascuțită dela Sud-Ost în Afganistan; Rusia cere acum, ca întreaga pustie, care până acum se ținea de Merv, să fie declarată ca teritor rusesc, făcînd astfel să înceteze ori-ce legătură între Angiui și Gogea-Salah. Pentru Afganistan mai există însă și un alt pericol, dacă se va lăsa Rusiei toată pustia. Aceasta este despărțită de pustia afgană numai de o fâșie de pământ de patru mile. Fâșia aceasta de pământ va deveni în curînd un obiect de ceartă între Ruși și Afgani, și în cas, cînd Rușii ar dobîndi-o, atunci Afganii vor fi pentru totdeauna despărțiți de Amu-Darja și statul lor vecin Bokhara.

„Frankfurter Zeitung“

despre

„Maghiari și Români“.

Mai deunăci am aflat în diare din Budapesta și Cluj un extras scurt al unui articol publicat în răspînditul organ important din Frankfurt l. Main. Deoarece ne-a interesat a cunoaște articolul în întreg cuprinsul seu, ni l-am procurat și țînînd, că facem un serviciu publicului nostru cetitor, îl reproducem cu unele suprimări, pe care ni le impune legea de presă. Eată-l:

În 11 Iunie s'a petrecut în Cluj în Transilvania un proces de presă prea interesant. Redactorul responsabil al „Tribunei“ românesce Păcurar și redactorul-șef al foi, destinsul literat Slavici, stăteau înaintea unor jurați exclusiv maghiari, spre a răspunde pentru un articol apărut la 28 Noemvrie an. trecut. Acesta a fost îndreptat în contra unui atac al foaiei oficioase din Cluj „Kolosvári Közlöny“, care a fost afirmat, că Românii totdeauna, și dacă li s'ar face din Pesta cât de multe concesii, nisesec spre un stat unitar. Această vedere era produsă prin o proclamațiune a unor sburdalnici tineri din România, care provocaseră pe compatrioții lor din regatul Ungariei, să efectueze eventual cu puterea împreunarea cu frații lor de un sânge.

Nu era deci vorba de o aparițiune momentană, ci de o adîncă afacere națională, de o transpunere a cestiunii orientale în Austria, deci de lucruri, care pentru sine au un general interes politic: Între Tisza și Nistru, între Dunărea-de-jos și între Carpați, pe un teritor de o extensiune aproape de două ori așa de mare, ca și cel ocupat de Maghiari, locuiesc, întrerupți numai prin singuraticile insule etnografice germane, bulgare și maghiare, 8 $\frac{1}{2}$ milioane de Români, între care 4,3 milioane sînt împreunați sub coroana lui Carol de Hohenzollern, 2,9 milioane locuiesc în Ungaria și Transilvania, 0,5 milioane în Turcia și 0,8 milioane în Basarabia.

Până înainte de asta cu vre-o câțiva ani, înainte de concordatul austro-ungar și înainte de ultimul războiu oriental, Românii austriaci erau cei mai culți. Cu toate că lor regimul lui Bach nu le-a fost de loc plăcut, în egala combatere a pretensiunilor singuraticelor națiuni exista o linie oarecare de dreptate. Era cu toate acele spirite germane, deși într-o formă foarte întristată, care susținea între funcționarii austriaci flamura moralității, a dreptului civic și a unei părințești bunăvoințe. Tinerii cu talente veniau din acele părți, unde influența turcească era puternică, în Transilvania, spre a-și câștiga o cultură mai înaltă, fiii celor avuți alegeau apoi între Viena și Paris.

De atunci însă s'au schimbat lucrurile. Românii din Ungaria sînt, întocmai ca Slovaci și Sașii din Ardeal, expuși unei grele asupriri din partea Maghiarilor ajunși la egemonie, care ca nisece oameni semi-culți voiesc fără de nici o rezervă să apese cât numai se poate de îngrabă pe cei-ce sînt puși la discrețiunea puterii lor, care priu o sîlbatică putere se încearcă a-și întări neamul prin fragmente din națiunile vecine, ca astfel apoi, mai mari la număr și la putere, să se apere față cu îmbrățișarea slavismului și prin datorința

lor politică de susținere să se scape, a se alătura Germanilor. Această presiune, de sine se înțelege, produce o reacțiune corespunzătoare chiar și la un popor politicesc și mai puțin desvoltat, de cum sînt Românii din Ungaria. Credincioși împăratului lor, deprinși cu disprețul cercurilor domnitoare, dar' din firea neamului lor mai tenace, sirguitori și trezi, ei se nisesec spre îmbunătățirea pozițiunii lor. Ei însă nu-și află dreptul în limba lor maternă, scolile lor sînt asuprite, credința lor e combătută. O ne mai pomenită lege electorală din evul mediu îi împedecă, a-și alege în dietă conaționali de ai lor, presei lor 'i-se pune scăluș, le lipsește ori-ce mijloc de a ajunge în țeară la o influență corespunzătoare numărului lor, sau baremi la o aplicare loială a legilor ce scutesc naționalitatea lor. Nu trebuie, decât să cetească omul „Romänische Revue“, o foaie germană bine redigată, ce apare de un an încoace și a cărei misiune e, de a face pe poporul nostru, odinioară atât de milos față cu Maghiarii, să se intereseze de lipsa lor, să recunoască, ce abis adînc s'a pus între popoarele Ungariei în urma aroganței maghiare.

Cu totul tot s'au schimbat mai departe împrejurările în însuși regatul României. Conșcui de misiunea sa, guvernul regelui Carol a dus-o până acolo, că în toată țeara domnesce un vedităv de cultură și anume nu numai unul, care se manifestează în mode europene și în singuraticile institute strălucitoare, ci o neobosită muncă spirituală care, se înțelege, e încă departe de scopurile ei finale. Dar' cu toate aceste tinerii români din Ungaria studiează deja astăzi în București, talentele osândite în Ungaria la nemuncire emigrează spre Orient, unde o liberă constituțiune și națională viață poporală le dau privilegiu de a se desvolta. Până-cînd mai nainte zăcea fa munții Transilvaniei punctul de gravitațiune al poporului, acela deodată s'a transpus pe șesul Dunării.

Aici foaia germană reproduce un articol incriminat al „Tribunei“ și discursul de apărare al dlui Slavici în procesul pertractat în 11 Iunie la Cluj, — și apoi sfîrșește astfel:

„Ce învățăm însă noi Germanii din lupta națională, ce începe a se manifesta acolo? Înainte de toate aceea, că Maghiarilor nu le-au succedat, precum nici nu va succeda nici unui guvern, a stavili cu mijloace arbitrare o mișcare națională, că din contră asprimea conflictului, ce ese la iveală, s'a produs chiar prin acele mijloace. *Allzu scharf macht scharftig!* Două decenii Maghiarii puteau aproape neobservați să-și afirme stăpînirea și împresorându-și-o totodată cu aparența dreptului și a libertății, puteau să apese pe Sașii din Ardeal și totuși să se fâlească cu simpatiile poporului german. Spre a-și octroa neamul lor altora, ei în decurs de două decenii s'au folosit de încrederea ce s'a pus în constituția lor, care te orbia cu liberalismul, dar' acesta era numai pe hîrtie. Acel timp a trecut. Cei din Pesta trebuie să înțeleagă, că nimeni nu poate să-și susțină cu cineva buna preținie, cînd maltractează pe fratele lui.

„Să ne îndreptăm noi pe necercetate simpatiile noastre către Români, către soții de suferință ai Sașilor din Ardeal, să primim noi din

nou pe acei proscrisi în marele suflet al poporului nostru? Timpurile sentimentalităților au trecut. Noi avem să examinăm în mod treaz cestiunile, avem să ne întrebăm, dacă un puternic, naționalicesc închis regat al României ofere intereselor noastre pe Peninsula-Balcenică garanții mai bune, decât o fac aceasta Maghiarii, dacă frații nostri de un sânge din vechile colonii în Sud-Ost pot să câștige mai bune condițiuni de viață sub stăpînirea lor? Și aici cu o singură privire pe charta limbilor vedem, că Românii și Maghiarii despart dela olaltă pe Slavii de Nord și de Sud, că ei formează un zid despărțitor în contra panslavismului, pe care Maghiarii singuri nu-l pot susține. — Nu sînt deci acestia destul de diplomatici, ca să împace pe Români prin aceea, că-i promovează în desvoltarea lor națională în măsura, care o pretinde datorința legală a statului ungar. . . .“

Cîteva cuvinte despre cestiunea naționalităților.

De Ludovic Moesdary.

(Urmare.)

Prin cele de mai sus guvernul a recunoscut, ca frații de sânge ai naționalităților dela noi nu numai că se pot interesa de ele, dar' le pot și lua în apărare, pot face pe avocatul lor. Una la tot cazul ar fi de dorit: ca ei să-și procure informațiuni mai exacte, ca acel bărbat de stat ilustru, care cu drept cuvînt se provoacă la sentimentele lui amicale și la serviciile, care în trecut am avut a 'i-le mulțumi lui, în casul de față însă a căzut în eroarea, că vorbind de gravaminele Românilor a amintit în colori prea tari unele lucruri, precînd altele poate mai însemnate nu le-a amintit de loc.

Din toate aceste mie 'mi-se pare că rezultă, că în lucrurile omenesci nu există nici bine nici rău absolut, abia se va afla lucru atât de rău, ca să nu aibă și partea sa bună. Astfel este și situațiunea creată de cestiunea naționalităților. De câte-ori suspină Maghiarul că: de ce ne a bătut soarta cu această stare de lucruri! Și în suspinările sale nu se poate despărți de cugetul, că trebuie să maghiarizeze tot ce se află în patria lui. Dar' datorita politicului serios, a bărbatului de stat conșciențios ar fi, să se emanicipeze de astfel de fantasii. Datorința lui ar fi să întoarcă situațiunea întrucît se poate spre bine, să-i paralizese partea cea rea și să tragă folos din partea ei cea bună. Să învățăm filosofie dela vespi și dela albine, care și din flori veninoase sciu să scoată miere. În lucrurile interne fără îndoială cestiunea naționalităților este împreunată cu multe dificultăți; există și în alte state cestiune de naționalități, nu trebuie să mergem departe, aci e spre exemplu vecina Austria; dar' raporturile noastre cu naționalitățile se deosebesc foarte mult de cele de acolo și noi trebuie să aflăm pentru noi un modus vivendi potrivit și prelîngă această filosofie de stat luată în calcul diametral mai este de considerat încă ceva. Anume cu privire la cestiunile externe internaționale noi putem trage folos mare din starea noastră cu naționalitățile, căci prin ele ne putem asigura amici și aliați, ca să ne stăm singuri în familia popoarelor, ci să exoperăm înființarea unei alianțe extinse, care va fi cu atât mai importantă și mai puternică, cu cît cultura înaintătoare va sporii puterea spirituală și materială a noastră și a lor.

În momentul de față toate stau încă cu capul la vale; alianța de care vorbesc eu este deja botezată pe numele „confederațiunea danubiană“, dar' abia cuprinde în sine principiile expuse de mine. Nu în forma, în care s'a ventilat într-o vreme, nu ca stat federal ci ca state confederate ar trebui să ne ocupăm de dînsa. În loc de a face aceasta, noi ne trudim după maghiarizare și silința cea mai zeloasă a conducătorilor mișcării naționale reprezintă punctul de vedere al lui Acheronta movebo. Acești conducători au dus mișcarea națională într-o direcțiune, care în loc de a duce la confederațiunea amintită, stă în contradicție cu existența statului maghiar și le-a succedat a da mișcării naționale un colorit, după care publicul maghiar singur înferbentat fiind de șovinism, este aplicat a numi „contrare statului“ și cele mai legitime pretențiuni și cele mai îndreptățite gravamine ale naționalităților. Ultraistii în loc de a se ocupa în mod serios cu idea unei confederațiuni, în care națiunile mai mici și în urma situațiunii avasate una la alta să-și poată asigura cu propria lor putere existența și interesele, voiesc să recurgă unii în contra altora la ajutorul unor puteri mari, care pe toți îi amenință cu nimicirea. Toate națiunile slave au fost cu ochii țînțiți spre Rusia. Sîrbia și Bulgaria sînt cele dintău, care se par aplicate a se abate dela această politică, există însă cu toate acestea în amîndouă statele câte un partid rusesc, care

Patruzeci de ani îmi pare,
Decînd sînt eu fată mare,
Și port pletă pe spinare,
Purtînd griji de mîritare;
Din zori cîinii cu lătratul
Mă făceau de-mi lăsam patul,
Mă grăbiam cu pieptănatul
Aședatul și 'mbrăcatul.
Vin, gîndiam, să mă pețescă,
După legea tinerească,
Ei n'au milă creștinească,
Dumneșeu să le plătescă,
Că și eu sînt doară fată,
De un Dumneșeu lăsată,
Tot nu-s încă mîritată.

Pe juni pustia s'e-i bată,
Nu-i un june om cu fire,
Să se facă mie mire:
'I-aș da cămașă subțire,
Toți de ea ca să se mire.

Vai de m'aș vedea scăpată
De fetia blăstemată,
Că-i rușine să mori fată,
Betrîna nemăritată.

Mă uitai eu în oglindă,
De loc o svîrlă în tindă,
O țipai eu la osîndă,
Că tot n'am de ea dobîndă;
Luai oglinda stricată,
Să ved cum mă mai arată,
Ea, urgia s'e o bată,
M'arată toată pătata,

Fața nu 'mi-se alege,
Nu mai am cu ce o drege;
Noi crescem pe ți ce merge,
Și negreala nu se șterge.
M'am uitat și la fîptură,
La nas, la ochi și la gură,
Le ved toate la măsură,
Sînt destul de supărată,
Că sînt așa lăpădată
De toți junii aruncată
Și în seamă nebăgată,
Dar' nădejdea 'mi-e ferbinte,
Că cum am răbdat cuminte,
M'am purtat eu tot cu cinste,
Fi-voiu și de-aci 'nainte,
Și de-a fi scris 'ntr'o carte,
Ca să am de bărbat parte,
Vine de-o fi cît departe,
Fără să am griji deșearte.

XIV.

Frunză verde foi de ciepe,
Ședătoarea se începe,
Haideți, fete și neveste,
Să vă spun câte-o poveste,
De 'mpărat cu pîr de aur,
Sau de ține și bălaur,
Să vă cînt o doină, două,
Cum v'e place tocmăi vouă,
Doină dulce de iubire,
De-o fetiță și de-un mire,
Hori plăcute la cîntat
De-o nevastă și-un bărbat,

Să petreceți voi torcînd,
Povestind și tot cîntînd.

Haideți și voi, feciorași,
Dragii lelii copilași,
Și glumiți cu fetele,
Să le furați fusele,
Cereți vamă cît de mare,
Până și o sărutare,
Numai să nu scie popa,
Sau cela ce bate doba,
Mai veniți și voi bărbați,
De toți grije să purtați,
Să vă spun și eu din gură,
Câte-o scurtă 'nvîțătură,
Avem multe să mai scim,
Ca să nu ne tot căim,
Că ne frige și dubeșce,
Tot Jidanul mișeșce;
Ear' voi babe și bețrane,
Venți aji, venți și mîne,
Pune-ți-vă 'n vatră strajă
C'un descîntec și c'o vrajă.

Cimpoiaș, ce stai în ușă,
Colo 'n frig fără mînușă!
Vină 'n luntru la cuptor,
Cîntă-ne cu dor, de dor,
Să s'apîndă focu 'n toți,
Joace moși, bărbați nepoți,
Joace fete și neveste,
Ca să meargă 'n sate veste.

rivalează cu partidele naționale. România și toate elementele române din celelalte state știu foarte bine, că existența lor este amenințată de proslavism și cu deosebire de puterea rusească, cu toate acestea nu numai că nu cutoază a rumpe cu Rusia, dară nici nu voesece, căci și acolo sunt oameni, care cred, că Rusia va fi aplicată să înființeze un stat mare românesc, dacă va înfrânge pe Austria și pe Ungaria.

Dară speranțele în Rusia cad în cercul politicii de coniecturi și efectele propagandei rusești sunt considerate de naționalități ca o cestiune a viitorului îndepărtat și se vede prelungă aceea, că influența rusească a slăbit mult. Între Români se pare, că tot mai mult s'a înțărît convingerea, că națiunea română este amenințată în existența ei de panslavism și prin urmare trebuie să-și caute într'alte locuri aliați. Ba Românii noștri la toate ocaziunile își exprimă franc părerea lor, că Românii și Maghiarii sunt avisați unii la alții în lupta de apărare contra panslavismului, va să zică contra Rusiei. (Va urma.)

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Cluj, în 21 Iulie 1886.

De 3 ani de zile petrec aici în Cluj 23 tineri trimiși din România dela Bărlad, ca să învețe măiestriile. Ce au făcut acești tineri în acest decurs? cum au știut ei întrebuința timpul, pentru de a corespunde chemării lor și dorinței patriei lor, pe ale cărei spese au venit și au învățat? Eacă aceste mă îndeamnă de a apuca peana baremi acum, când cu toții în curând părăsesc Clujul, ca să se ducă în lume, unde, de bună seamă, știindu-i că sunt din vița eroilor de sub Stefan și Mihaile-eroul, din acel popor, care a sângerat și a luptat cu atâta eroism la Rahova, Grivița, Palanca, Plevna etc., recăstigând independența țerii lor, îi vor privi și examina cu mare băgare de seamă, ca să vadă, ce pot face ei și pe alte terene, pe scurt adevă, că în stare e Românul de a-și croi și independență industrială?

Acești tineri la început au întimpinat multe greutăți, căci abstrăgând dela aceea, că se află într'o țeară străină de ei și cu datinele și cu limba, au avut multe de a suferi fiind maltratați și cu vină și fără vină decătră măiestrii lor. Și-au mai schimbat stăpâni și totuși au rămas.

În luna lui Iunie a. c. au ajuns ca sodali și ca atari au început a lucra pe plată fiecare în sfera sa. Despre progresul ce l-au făcut în acești 3 ani (dela 1883) până astăzi, nu pot vorbi în special, decăt că dinșii fiecare a excelat în profesiunea sa.

La anul după-ace au venit aici cu ocaziunea unei expozițiuni din Cluj, mulți dintre tinerii acestia au participat cu produsele lor la acea expozițiune, precum: pělării, încălțăminte, lucruri de lemn, fer, etc. O frumoasă canapea, lucrată cu mult gust, era așezată în centrul expozițiunii și pe dînsa se vedea decorația o medalie de 5 fl., aceasta a fost a tinerului Ioan Manoliu din Bărlad.

În anul trecut (1885) toți tinerii au luat parte cu produsele lor la expozițiunea din Budapesta. Aici ear' au fost între cei dintâi cu produsele lor. Nu am putut căpăta informațiuni că, care și cu ce fel de manufacturi au participat spunându-i cu numele, destul că câți au trimis, toți au căpătat diplome dela comitetul expozițiunii, între cari Ioan Manoliu diploma cu medalie de argint, care ca tapițer a făcut o canapea frumoasă, ce s'a vîndut cu 100 (una sută) fl. v. a. În privința purtării morale a acestor tineri nu s'a ivit nici o plângere din nici o parte, nici nu s'a auzit, cumcă vre-unul s'fi abusat de spriginul căpătat cheltuindu-și banii prin jocuri de cărți prin cafenele și birturi, precum fac mai toți prin orașe precum e și Clujul. Acesta încă e un document despre caracterul lor tare, că în 3 ani de zile nu au adoptat acest lucru urit și periculos pentru ori-și-cine, cu toate că le-a fost în continuu mai tot înaintea ochilor, și eu sperez, cumcă și în viitor se vor feri de atari păcate, cari ruinează pe mulți, neavînd în urmă nici un folos de toată învățătura.

În oarele libere și mai ales în Dumineci se adunau la olaltă și se exercitau în cântări reîmprospătându-și în memorie vieța de scolari de acasă, și în câteva rînduri au reproduș nisece piese mici teatrale împreunate cu concert, declamațiuni, cântări etc., la cari au participat mai mulți Români din loc.

Dintre reprezentațiunile teatrale voui aminti unele: „Starea studenților la meserii în Cluj“, dramă în 4 acte, 5 recitațiuni și 6 jocuri împreunate cu cântece. „Filosofii“, piesă comică în 2 acte. Autorul acestora precum și a altora e Ioan Manoliu, tapițerul decorat, adevă tot dinșii își formau și piesele, dacă nu aveau. Acestea le am la mine scrise, altele nu am apu-

cat a le căpăta. Cuprinsul lor e foarte plăcut și vioiu, am cugetat cumcă s'fi și publice unele, dar' fiindcă nu stau pe un grad cu piesele teatrale ale lui Alexandri, ei numai făcute de unii măiestri, nu le-am publicat.

Decumva în foisoara „Tribunei“ va avē loc baremi una, o voui trimite spre a servi de exemplu și altora.

Ca exemplu voui cita aici numai câteva șire din finea actului I, în care se vorbește despre înscrierea lor la meserii.

„Dimitriu: Scii una? până acum s'au înscris 46 elevi, mai trebuie încă 4, haidem și noi să ne înscriem“.

„Manoliu: De minune e părerea ta! Haidem mâne pe la 9 oare și fi sigur, că mai ștergem încă și pe alții“.

„Dimitriu: Haidem... și fi sigur, că ne înscrie dl Popescu“.

„Manoliu: Haidem frate să ne înscriem și de bucurie să cântăm:

(Cântă împreună)

„Haidem, haidem cu toții,

„Haidem să ne înscriem,

„La meserii cu toții,

„Unde avem să fim!“ (Cortina cade.)

„Piese le-au executat foarte, bine cântând la finea fiecărui act diverse poezii naționale de dincolo de Carpați precum și una ce a cântat-o unul cu atâta armonie, încât ni-au surprins pe toți:

„Am o țeară mult iubită,

„România renumită,

„Dușmanul a vrut s'o ia,

„Și-a găsit pe dracu'n ea!“

Eacă acestia sînt tinerii veniți la măiestrii aici în Cluj, cari nu numai că s'au nisuit și au satisfăcut statului lor, dar' încă și în artele frumoase au arătat, cumcă vreu să fie și le place a fi deprinși. Considerând progresul făcut în măiestrii și puținul timp liber, de care au dispus, pot să zică fără a-mi fi păcat, că au întrecut pe mulți tineri de ai noștri.

Astăzi au plecat 2 inși din Cluj. Pe vro 3 ani de zile au interupt ori-ce comunicațiune unul cu altul, ca să nu se poată plînge în necazuri unul altuia. Nici unul nu spune celuilalt, că unde pleacă, nici când pleacă. A se reîntoarce în România, nici unul nu are de cuget, ci cătră Pesta, Viena, apoi în Franția, Italia, Germania și aiurlea ca să practiceze. „Să nu scim unul de altul, dîc dinșii, ca așa să ne dedăm cu toate necazurile, încât nevedîndu-ne unul pe altul și neconvenind nici cu unul nici cu altul, se nu ne ajungă așa mare dor de țeara noastră, ci vre-o 3 ani de zile să ne perfecționăm și apoi la un anumit timp să ne reîntoarcem toți deodată în patria noastră cu glorie!“ Așa dîc acești tineri; ear' eu la plecare le dîc un „Adio, tinere mlădițe ale României, mergeți cu Dumnezeu și nu vă abateți nici când dela calea, pe care ați mers până acum, ca să se îndeplinească în curînd dîsele poetului:

„Viitor de aur României are

„Și prevăd prin secolii a ei înălțare!“

Nestor.

Cronică.

Maiestatea Sa Împăratul-Rege însoțit de Maiestatea Sa Împărăteasa vor întimpina pe împăratul Germaniei în 8 August nou pe pămîntul austriac. Două zile după aceea împăratul Wilhelm va ajunge în Gastein.

Archiducele Carol Ludovic cu soția sa archiducesa Maria Teresia vor merge în săptămîna viitoare la Peterhof în Rusia pentru a face o vizită familiei imperiale rusești, invitați fiind la aceasta de înalta curte imperială rusească.

Comitetul permanent al comitatului Sibiiu va ține luni în sala comitatului o ședință.

Principele de Bismarck va fi primit de Maiestatea Sa Monarcul nostru în decursul lunii August în audiență, după-cum ne spune „Budap. Corresp.“

În absența contelui Kálnoky, care a călătorit la Kissingen, agendele ministrului de externe le poartă primul șef de secțiune, contele Szögyényi-Marich.

Expoziție de vite în Cluj. Societatea de agricultură ardelenescă va ține în zilele de 28, 29, 30 și 31 August nou a. c. la Cluj o expoziție de vite, la care se vor distribui premii însemnate pentru cai de călărit, de trăsură și de muncă, pentru tauri de prăsilă, vaci de lapte (cu și fără vițel) pentru viței, vite de rase străine, bivoli, oi ș. c. l. Avînd în vedere, că este în interesul propriu, ca cât se poate de mulți locuitori ai comitatului Sibiiu se participe la numita expoziție, comisiunea pentru cultura vitelor a acestui comitat e exmis un comitet, care va da doritorilor de a participa trebuincioasele deslușiri cu privire la condițiuni, prețuri moderate de transport ș. c. l. Comitetul acesta este compus din domnii Carol Moess, privatier, Carol Kreutzer, veterinarul comitatului și Albert Dörr,

vice-notar comitatens. Acestor domni să se adreseze eventualele cereri în timpul cel mai scurt, pentru-că doritorii de a participa la expoziție, trebuie să se anunțe până la 1 August nou la comitetul expoziției din Cluj.

Pentru monumentul lui Radetzky a votat censiul comunal din Agram suma de 500 fl. v. a.

Trăsnet. În comuna Alămor, lîngă Ocna-Sibiului, a lovit fulgerul ieri pe la 9 oare înainte de ameați pe un om, care ridica fînul spre a-l face clăie. Omul a murit la moment. — Nu depărta de el a trăsnet și într'o clăie de fîn, care, aprîndîndu-se, a ars toată.

Expulsații români. „Națiunea“ scrie: „Se împărțesce din Paris, că unul din exilații noștri, dl Droc Bănciulescu, a plecat din Paris, ca să se reîntoarcă în țeară, în urma permisiunii, ce a obținut dela guvern. Dl G. Săcășanu a părăsit deasemenea Parisul cu hotărîrea, de a se stabili provisor în Bulgaria. Singur dl G. Ocășanu a rămas la Paris, unde frecventează cursurile facultății de medicină. Atașat la spitalul „Des enfants malades“ în serviciul dlui Grancher și Pasteur, dl Ocășanu e în ajun de a-și susține antîiul examen de doctorat. Dar' lipsa deservirșită de mijloace de traiu îl amenință de a-și părăsi o carieră făcută pe jumătate. Sperăm, că se vor găsi printre Români câțiva oameni de inimă, cari să înlesnească compatriotului nostru exilat greaua luptă a vieții, pe care o susține cu atât curagiu prin străini. Se dîce, că dl Săcășanu s'fi sosit deja la Rucijce.“

Lucrări publice în România. Camera comercială din Brașov ne comunică, că în România se dau în întreprindere pe calea licitațiunii următoarele lucrări: 1. Consolidarea terminului stîng la podul preste Teleagă. Prețul lucrărilor 64,947 lei 34 bani. Licitățiunea în 19/31 Iulie a. c. la ministerul lucrărilor publice în București și la prefectura județului Prahova în Ploiesci. 2. Construirea șoselei pe linia Tîrgoviște—Transilvania între comunele Tița și Petroșița. Prețul lucrării 102,144 lei 3 bani. Licitățiunea se va ține în 7 August Vechiu la ministerul lucrărilor publice în București și la prefecturile județelor Dâmbovița și Argeș (Tîrgoviște și Pitești). Condițiunile detaliate se pot afla cu 10 zile înainte de licitare la numitul minister și la prefecturile indicate.

Ministrul de externe rusec de Giers va călători în 23 sau 24 l. c. n. la Franzensbad, de unde apoi va merge la Kissingen la principele de Bismarck.

Ucidătorii negustorului de fier vechiu Löwenthal, despre al cărui omor am anunțat altăieri, s'au aflat în persoanelor unor anumiți Isidor Goldstein și Francisc Bogdănu. Bani și obiectele furate s'au aflat. Ucigașii au recunoscut fapta.

Epidemia din Fiume a perdut mult din violență, după-cum se telegrafează de acolo. În 21 l. c. n. s'a întemplat numai un singur cas de îmbolnăvire de coleră cu un copil de 5 ani.

Contele de Paris înființează în Bruxella un organ de publicitate pentru apărarea drepturilor sale de pretendent. Foaia, al cărui număr prim va apăre Sămbăta viitoare, va purta titlul „Mousquetaire“.

DI Cleveland, președintele Statelor Unite a publicat un ordin de cabinet, prin care invită pe funcționarii diferitelor ministerii a nu profita de situațiunea lor oficială, pentru a influența asupra luptelor politice, în localitățile unde se află în funcțiune. Președintele observă, că singurul fapt că ei se află funcționari ai statului, îi opresce dela ori-ce acțiune de felul acesta.

Varietăți.

(Grindini.) Grindina cădută, la 17 Iulie 1852, la Arcis-sur-Aube avea dimensiunile unei nuci. În 1850, grindina ce a cădută la Sommerange (Moselle) avea greutate de o livră. Acel an fu cu deosebire grindinos: La 3 Aprilie în Rinul-de-sus, la 18 Aprilie la Dublin, la 16 Maiu și 23 August la Doullens (Somme), la 5 Iulie în departamentele Aube și Yonne, flagelul puștiice câmpile; peatra a fost de mărimea când a unui glont de pușcă, când a unei nuci. Grindina cădută la 4 Iulie 1854 la Blotzheim (Alsacia), la 4 Iunie la Orgon (Bouches-du-Rhone) a cântărit 25, 40 și 260 grame. Diua de 9 Iulie 1853 este încă odată celebră în privința consecunțelor acestui fenomen; furtuna isbucni mai antîiu pe Laon, unde se strînse grindina în greutate de 250 grame; la Rouen, unde ea trecu preste greutatea de 100 grame, dar' norii, suindu-se spre Nord, se abătură preste reședința regală dela Laeche, aproape de Bruxella, sub forma unor adevărate blocuri de gheață. Pentru a merge mereu progresînd, vom cita încă grindina cădută la 15 Iunie 1829 la Cazotta, în Spania: ea cântăria 2 chilograme; în fine, vom încheia nomenclatura cu regele grindinei, cădută în Ungaria la 8 Maiu 1802; acela avea o lungime de un metru și o grosime de 70 centimetri. Pustiirile grindinei sînt de ordinul destul de circumscriș; cu toate acestea ele se pot întinde pe nisece zone foarte mari. La 14 Iulie 1788, o furtună mare cu peatră străbătută Francia dela un capăt până la celalalt, prefăcî toate recoltele în praf, desrădăcină arbori, dîrimă acoperemintele

caselor, omorî animalele și oamenii, cari se aflau pe câmpuri și aceasta pe o lărgime de cinci până sa șese leghe. Aceasta fu un adevărat desastru. Regele Ludovic XVI venia tocmai atunci în pădurea dela Ramhouillet; el se refugia în un pădurar; dar' mai mulți căni din suita regală fură omorîți și drumurile acoperite de o cantitate atât de mare de lemne din pădure, încât retragerea prezentă serioase dificultăți.

(„Le Temps“).

(O limbă de umbrelă.) O limbă de evantai există de mult, și o limbă de timbre postale nu e necunoscută părechilor amoroase — acum însă s'a inventat, auziți și mirați-vă, și o limbă de umbrelă. Ea e destul de inteligibilă, și Americanii se pot fâli, a fi inventat-o. Elementele ei simple sînt următoarele: Dacă un bărbat ține o umbrelă astfel preste o femeie, încât aceasta e scutită, dînsul însă primesce apa picurătoare, apoi aceasta înseamnă: „Eu o iubesc; dar' ea nu e a mea“, sau cel puțin „încă nu“. — Dacă bărbatul e scutit, și picură pe femeie, asta va să însemne: „Aceasta e numai soția mea“. A pune o umbrelă de lână în locul uneia de mătăasă, înseamnă: „A schimba, nu e a fura“. — A purta o umbrelă orizontal subsuoară, vestesce, că persoana, ce urmează, va perde un ochiu. — A împrumuta cuiva o umbrelă e tot așa de bine, ca și când ai exclama: „Sînt nebun!“ — A purta o umbrelă astfel, că scoți celuia, cu care te întâlnești, ochii sau îi arunci pělăria din cap, înseamnă: a se legitima drept femeie. — A lăsa umbrela sa lîngă altele într'o anticameră, va să zică, că mobila aceasta atât de prețioasă și indispensabilă chiar unor oameni de stat ca și Louis Philip și Thiers își va schimba proprietarul seu în cel mai scurt timp.

(Cărciunile flotante.) O conferință internațională s'a întrunit la Haga pentru a regula cestiunea cărciunilor flotante în Marea-de-Nord. Este vorba de vasele, cari și-au făcut o specialitate din a vinde marinarilor, și în particular pescarilor, beuturi distilate în mijlocul mării. Vasele se opresc, pescarii trec în aceste cărciuni flotante și se pun pe beutură. Se scie că nu este un alcoolism mai rău ca alcoolismul pe mare; cel puțin aceasta este părerea conferenței internaționale întrunită la Haga și care și-a terminat acum în urmă lucrările. Delegații guvernelor german, englez, belgian, francez și olandez au fost de acord pentru a reglementa în modul cel mai aspru vinderea beuturilor distilate pe mare. Vinderea ca și cumpărarea beuturilor distilate sînt pe viitor interzise într'un mod general în Marea-de-Nord. Ea interzice în special și va fi pedepsită foarte aspru vînderea spirtoaselor pescarilor, cari plătesc valoarea cu pesce, păuză, funii și tot felul de obiecte, cari fac parte din echipamentul vasului lor. Vinderea altor articole pe mare nu este autorizată decăt pentru vasele, cari vor fi avut o autorizare în această privință. Această autorizare va fi retrasă din momentul când se va găsi într'un vas o cantitate de spirtoase mai mare, decăt cantitatea pentru care s'a dat autorizare. Vasele puterilor contractante, cari fac poliția pe mare, vor veghea la observarea acestor dispozițiuni. Ori-ce infracțiune a dispozițiunilor convențiunii va fi pedepsită de tribunalele țerii, de unde sînt delincuenții.

(O casă de joc de cărți.) Vice-comitesa de B... perînd 500,000 lei într'o casă de joc de cărți instalată în strada Pigalle la Paris, se plîne la comisarul de poliție, care împreună cu un alt agent se duse la casa indicată. Ajungînd acolo, bătură la ușă, dar' nimeni nu răspunde, deși se auzia sgomot înăuntru. Atunci voră să deschidă ușa cu un lăcătuș, dar' după-ace se scoase broasca, observă, că ușa era închisă pe dinlăuntru cu o bară de fer. Ușa nu fu deschisă decăt în urma amenințărilor, că are să se procedă la spargerea ei, și că cei dinlăuntru au să fie arestați. Comisarul, întrînd înlăuntru, vedî ședînd la masă nisece doamne foarte elegant îmbrăcate, cari așteptau supeul, dar' cărțile de joc dispăruseră. Căutându-se în buzunarele acestor doamne, se dete preste sume foarte mari. Una din ele, care dîce că este marchisă, arătă comisarului un pachet foarte respectabil de bilete de bancă, dîcîndu-i: „Le-am câștigat, dar' nu ți-le voui da!“ Și a încheiat un proces-verbal în contra directoarei acestei case de joc de cărți.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Kissingen, 23 Iulie n. Contele Kálnoky a sosit aici ieri la ameați.

Berlin, 23 Iulie n. După „National Zeitung“ archiducele Carol Ludovic va călători la Petersburg numai după-ace se va fi reîntors Kálnoky din Kissingen. Foile oficioase resping cu hotărîre presupunerea, ca-și-când în Kissingen s'ar decide abandonarea tractatului de Berlin.

Londra, 23 Iulie n. Salisbury numai astăzi se va reîntoarce dela Paris și mai nainte de a se duce la regina în Osborne, intenționează a se consulta cu amicii sei. Pe seară va fi la Salisbury o conferință a conducătorilor conservatorilor. Se poate, că dintre unionisti vor intra în cabinetul Torilor Argyll și Goeshen.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 13 Noemvrie a. c. imobilele lui Stefan Bartha decătră jud. cerc. din S.-Szt.-György.
- 23 August a. c. imobilele lui Costa Milinovic decătră trib. reg. din Bečicherecul-mare.
- 1 Septemvrie a. c. imobilele lui Andreiu Traupmann decătră trib. reg. din Bečicherecul-mare.
- 9 Septemvrie a. c. imobilele lui Frideric Herbert decătră trib. reg. din Cluj.
- 14 August a. c. imobilele lui Iosif Iakab decătră trib. reg. din Brașov.
- 16 August a. c. imobilele din comuna Peosicz (comitatul Caraș-Severin) decătră direcțiunea financiară din Timișoara.
- 24 August a. c. imobilele lui Ioan Farakas, și în 30 August a. c. imobilele lui Leopold Rajkai decătră trib. reg. din Seghedin.
- 16 August a. c. imobilele comunei Ogradenea (com. Caraș Severin) decătră direcțiunea financiară din Timișoara.

Edicte:

- A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
- la rămasul după Andreiu Săcuiu la trib. reg. din Chezdi-Oșorheiu;
- la rămasul după văduva lui Gașpar Schlechter la trib. reg. din Brașov;
- la rămasul după Mihail Karanesony la trib. reg. din Oradea-mare;
- la rămasul după Ioan Tulea (din Zimbru), la jud. cerc. din Buteni;
- la rămasul după Ioja Moțu (din Ramna), la jud. cerc. din Buteni;
- la rămasul după Ioan Rujan, la trib. reg. din Alba-Iulia;
- la rămasul după Ioan Crișan (din Ignesci), la jud. cerc. din Buteni;
- la rămasul după Iosif Nacea (din Măcău), la trib. reg. din Seghedin;
- la rămasul după Antonie Luștreă, la jud. cerc. din Buteni;
- la rămasul după Constantin Florica (din Ciacova), la trib. reg. din Timișoara;
- la rămasul după Petru Țițu (din Cromna), la jud. cerc. din Buteni;

- la rămasul după Ana Szabo la trib. reg. din Brașov;
- la rămasul după: Iuonaș Groza (din Moheasa); Savu Halmagean (din Govoșdia); Andreiu Adjo (din Bohaniu); Ana Gallea (din Dieci) și după Gavriel Feldscher (din Cuied), — la jud. cerculă din Buteni;

Citațiuni:

- Ereții după Maria Militarevici se provoacă a se insinua într'un an la trib. reg. din Bečicherecul-mare.
- Elena Mateiu Stanciulea, a cărei ubicațiune nu se scie, se provoacă a se infățișa într'un an la scaunul orfanal din Făgăraș.
- Ața Iarics și rudeniile acesteia, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua într'un an și 6 luni în comuna Dolova (cercul pretorial al Panciovei).

Falimente:

- Frații Heller, neguțatori în Pečia (com. Aradului).
- Henrich Roth, neguțator în Cohalm.
- Ernő D. Kohn, neguțator în Cluj.

Concursuri:

- Un post de practicant de drepturi la trib. reg. din Chichinda-mare. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.
- Un post de magistru postal în comuna „Bögöz“ (com. Odorheiu). Concursurile se se trimiță în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.
- Un post de executor jud. la jud. cerc. din „Elesd“. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presid. trib. reg. din Oradea-mare.
- Un post de practicant de drepturi la jud. cerc. din S.-Szt.-György. Concursurile se se trimiță în 4 săptămâni la presid. trib. reg. din Chezdi-Oșorheiu.

Muscele și microbii. (urmare și fine.) Musca în timpul epidemiei transmite microbii contagioși, contribuind la lăptirea boalelor sporadice, cum e la oamenii pesta, cholera, tifus, variola, etc., — ear' la animalele domestice, aceiași microbi contribuie la lăptirea boalelor pesta bovina, febra, aphthosa, antrax, morva, farcina, variola,

scabie, stom-antrax, etc. Pentru gândacii de mătăș earăși boala numită muscardina este foarte periculoasă în timpul cultivei, — de aceea trebuie feriți de nutreț umed în timpul creșterii și păziți să aibă cea mai mare curățenie. Apoi în timpul epidemiei sporadice influențează mult contagiul microbilor aduse tot de muscă, — așa încât musca începe a deveni o plagă cu atât mai periculoasă, cu cât remediile pentru stîrpirea ei nu prea sînt de o recomandabilă eficacitate.

Cu cât mai mult încercăm a le împuțina prin substanța numită quassini, cu atât întreit mai multe nevălesc asupra celor moarte. Punând însă în sufragerie și în bucătăria ramuri verzi de nuc, se îndepărtează ușor, fiindcă ele nu pot suferi mirosul frunzei de nuc. Numai astfel, având în sufragerie și în bucătăria ramuri de nuc, putem scăpa de musce, care altfel sînt atât de vătămătoare.

Economic.

Tergul de rîmători în Steinbruch. În 21 Iulie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până — cr. de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., uşori 45.1/2 cr. până 46.— cr., marfă țerănească, grea 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 44.1/2 cr. până 45.— cr., ușoară 45.— cr. până 45.1/2 cr., românesci de Bakony, grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito ușori 4.4.— cr. până 44.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 23 Iulie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.52	vînd.	8.58
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.20	"	10.30
Ruble rusești	"	1.21	"	1.22

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Iulie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	97.—	vînd.	97.1/2
Rur. conv. (6%)	"	87.1/2	"	88.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	261.—
Banca națională a României	"	—	"	—
Împr. oraș. București	"	32.—	"	35.—
Act. de asig. Naționala	"	—	"	206.210
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	81.1/2	"	82.1/2
Schimă 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	—	"	155.—
Aur	"	15.—	"	15.1/4

Bursa de Budapesta

din 22 Iulie st. n. 1886

Renta de aur ung. 6%	105.90
" " " 4%	94.70
" " hârtie 5%	154.25
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	101.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	119.50
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănățene-timșene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.50
Împrumut cu premiu ung.	122.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.80
Renta de hârtie austriacă	85.—
" " argint austriacă	85.75
" " aur austriacă	118.75
Losurile austr. din 1860	142.—
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	285.75
" " " " austr.	278.20
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.97
Mărci 100 imp. germane	61.80
Londra 10 Livres sterlingi	126.10

Bursa de Viena

din 22 Iulie st. n. 1886

Rentă de aur ung. 6%	105.90
" " " 4%	94.80
" " hârtie 5%	154.60
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	101.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.—
Bonuri rurale ung.	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.10
" " " bănățene-timșene	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.10
" " " transilvane	105.20
" " " croato-slavone	115.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	132.90
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.50
Rentă de hârtie austriacă	85.20
" " argint austriacă	85.95
Rentă de aur austriacă	119.30
Losuri austr. din 1860	142.15
Acțiunile băncii austro-ungare	873.—
" " de credit ung.	286.10
" " " " austr.	278.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.92
Napoleon-d'ori	10.—
Mărci 100 imp. germane	61.871/2
Londra 10 Livres strelingi	126.05

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porțano		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porțano	Tren omnibus		Tren de porțano	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de porțano						
Viena	11.10	7.40			București		4.50	7.30		Viena	11.—	12.10		Teiuș		11.09	3.45		Copsa mică		5.50	1.11		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal	9.32	1.14			Budapesta	8.20	8.—		Alba-Iulia		11.57	4.26		Șeica mare		6.17	1.34		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș	9.56	1.45			Szolnok	11.20	12.00		Vințul de jos		12.20	4.46		Loamneș		6.52	2.06		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	—	2.32			Arad	4.10	5.55		Șibot		12.54	5.13		Oena	8.27	7.18	2.32		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	6.22	2.55				7.04	4.30	6.05	Orăștia		1.27	5.37		Sibiu	9.—	7.38	2.50		
Várad-Velence		7.03	9.14	1.52	Apatia	7.01	3.38			Glogovaț	7.22	4.43	6.19	Simeria (Piski)		2.31	6.30		Sibiu—Copsa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ágostonfalva	7.33	4.17			Gyorok	7.58	5.08	6.46	Deva		2.52	6.49		Sibiu	3.—	8.12	10.25		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod	8.01	4.47			Pauliș	8.17	5.21	7.—	Branicica		3.23	7.14		Oena	3.34	8.36	10.45		
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău	8.45	5.42			Radna-Lipova	8.36	5.40	7.23	Ilia		3.55	7.39		Loamneș		9.01	11.08		
Bratca		8.54	11.38	3.18	Sighișoara	10.10	7.37			Conop		6.07	7.51	Gurasada		4.08	7.51		Șeica mare		9.29	11.32		
Bucia			12.18	3.41	Elisabetopol	10.39	8.21			Bérvava		6.26	8.10	Zam		4.44	8.21		Copsa mică		9.52	11.52		
Cucia			12.54	4.01	Mediaș	11.19	9.05			Soborșin		7.14	8.58	Soborșin		5.30	8.59		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huedin		8.58	1.57	4.26	Copsa mica	11.54	9.43			Zam		7.44	9.28	Bérvava		6.25	9.43		Cucerdea		2.80	10.—	4.05	
Stana		9.28	3.11	5.08		12.12	10.02			Gurasada		8.12	9.56	Conop		6.46	10.02		Cheța		3.03	10.30	4.35	
Aghiriș			3.40	5.27	Micăsasa	12.37	10.30			Ilia		8.29	10.17	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.36	6.12	Ludoș		3.27	10.51	4.56	
Ghirbău			4.15	5.50	Blaj	12.56	10.50			Branicica		8.48	10.38	Pauliș		9.26	7.43	10.50	6.32	M.-Bogat		3.37	11.—	5.06
Nădășel			4.36	6.02	Crăciunel	1.45	11.52			Deva		9.13	11.05	Gyorok		9.46	7.59	11.05	6.53	Cipeu-Iernut		4.21	11.37	5.43
Cluj		10.28	5.26	6.43	Teiuș	2.34	12.41			Simeria (Piski)		9.53	11.55	Glogovaț	10.21	8.28	11.31	7.28	Kerelő-Sz.-Pál		4.38	11.57	5.58	
Apahida	10.45			7.03	Aiud	2.55	1.12			Orăștia		10.23	12.24	Arad	10.38	8.42	11.45	7.45	Nireșteu		5.05	12.15	6.21	
Ghirliș	11.14			7.26	Vințul de sus	3.17	1.42			Șibot		10.46	12.53	Szolnok		9.17	12.31		Oșorheiu		5.25	12.34	6.40	
Cucerdea	1.06			8.54	Uioara	3.24	1.51			Vințul de jos		11.14	1.22	Budapesta		2.32	5.12		Reghinul-săs.		5.55	1.04		
Uioara	2.01			9.43	Cucerdea	3.36	2.15			Alba-Iulia		11.41	1.41	Viena		6.—	8.20		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Vințul de sus	2.19			9.58	Ghirliș	4.11	3.12			Teiuș		12.14	2.24			3.—	6.05		Reghinul-săs.		4.31		6.10	
Aiud	2.38			10.24	Apahida	5.36	4.59			Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Oșorheiu		6.20		8.—	
Teiuș	3.35			10.59	Cluj	6.31	6.03		8.—	Simeria		12.09	2.41	Petroșeni		6.55	10.—		Nireșteu		6.40	12.35	10.30	
Crăciunel	4.09			11.28	Nădășel	6.52	6.21		8.34	Streiu		12.46	3.25	Banița		7.36	10.38		Kerelő-Sz.-Pál		6.59	12.54	10.52	
Blaj	4.29			11.44	Ghirbău	7.08			8.59	Hațeg		1.35	4.17	Crivadia		8.18	11.15		Cipeu-Iernut		7.22	1.17	11.16	
Micăsasa	5.08			12.18	Aghiriș	7.23			9.56	Pui		2.26	5.10	Pui		9.02	11.55		M.-Bogat		7.43	1.38	11.42	
Copsa mica	5.45				Stana	7.50			10.16	Crivadia		3.13	5.58	Hațeg		9.43	12.32		Ludoș		8.13	2.08	12.16	
Mediaș	6.06				Huedin	8.12	7.14		11.04	Banița		3.51	6.40	Streiu		10.34	1.15		Cheța		8.26	2.21	12.31	
Elisabetopol	6.45				Cucia	8.52	7.43		12.17	Petroșeni		4.23	7.12	Simeria		11.13	1.46		Cucerdea		8.42	2.37	12.43	
Sighișoara	7.40				Bucia	9.10				Arad—Timișoară				Timișoară—Arad					Simeria (Piski)—Uniedoară					
Hașfalău	8.07				Bratca	9.29				Arad		6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—		Simeria (Piski)				2.16	
Homorod	10.05				Rév	9.41	8.22			Aradul nou		6.33	6.19	Mercizfalva		7.19	6.02		Cerna				2.37	
Ágostonfalva	11.02				Mező-Telegd	10.24	8.48			Németh-Ságh		6.58	6.44	Orcizfalva		7.46	6.32		Uniedoară				3.60	
Apatia	11.37				Fugyi Vásárhely	10.43				Vinga		7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02		Uniedoară—Simeria (Piski)					
Feldioara	12.14				Várad-Velence	10.53				Orcizfalva		7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23		Uniedoara				5.10	
Brașov	1.09				Oradea-mare	11.—	9.13			Mercizfalva		8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01		Simeria (Piski)				5.36	
Timiș	1.55	5.45			P. Ladány	11.15	9.18	10.55		Timișoară		9.08	9.02	Arad		9.27	8.17		Simeria (Piski)				5.55	
Predeal	2.53	6.22			Szolnok	1.09	10.38	1.23	5.17															
București	3.28	6.47			Budapesta	3.29	12.20	3.24	5.25	Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș										
	9.35	11.45			Viena	6.38	2.15	7.45	10.—	Ghiriș		9.24	4.41	Turda		7.56	3.18							
						3.—	8.—	6.05		Turda		9.45	5.08	Ghiriș		8.21	3.39							

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.